

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14. marta 2016.godine
Br. ref.:RK905/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI54/15

Podnosilac

Melihate Nura

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda ARJ. br. 31/2014
od 14. januara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je gđa Melihate Nura iz Prištine, koju pred Ustavnim sudom zastupa njena ćerka gđa Afërdita Nura-Lama (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda [ARJ. br. 31/2014] od 14. januara 2015. godine, koja je uručena podnositeljki zahteva 13. februara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke u kojoj je, navodno, došlo do povede člana 102.3 [Opšta načela sudskog sistema].

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 29. aprila 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 2. juna 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI54/15 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI54/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Bekim Sejdiu.
7. Dana 1. jula 2015. godine, odlukom GJR. KI54/15 predsednica Suda je imenovala sudiju Artu Ramu-Hajrizi za člana Veća za razmatranje umesto sudije Kadri Kryeziua, kome je 26. juna 2015. godine istekao mandat u Ustavnom sudu.
8. Dana 20. jula 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 28. januara 2016. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 7. novembra 2007. godine, Opština Priština donosi rešenje [05 br. 350-23648] kojim odbija zahtev podnositeljke za izdavanje urbanističko-tehničke saglasnosti namenjene renoviranju oštećenog stambenog objekta.
11. Protiv gorenavedenog rešenja podnositeljka zahteva je uložila žalbu drugostepenom organu Opštine Priština.
12. Dana 22. februara 2008. godine, drugostepeni organ Opštine Priština donosi odluku [01 br. 350-23648] kojom odbija žalbu podnositeljke zahteva kao neosnovanu.

13. Protiv gorenavedenih odluka Opštine Priština, podnositeljka zahteva je uložila žalbu Veću za upravne sporove Vrhovnog suda Kosova, kao nadležnom sudu za rešavanje ovakvih sporova po zakonu o sudovima primenjivim u to vreme.
14. Dana 31. oktobra 2012. godine, Veće za upravne sporove Vrhovnog sud Kosova je [presudom A. br. 607/2008] odbilo žalbu podnositeljke kao neosnovanu.
15. Protiv prvostepene presude [A. br. 607/2008] Vrhovnog suda, podnositeljka zahteva je uložila žalbu drugostepenom Veću za upravne sporove Vrhovnog suda, kao nadležnom sudu za rešavanje po žalbi na prvostepenu presudu na osnovu zakonu o sudovima primenjivim u to vreme.
16. Imajući u vidu stupanje na snagu novog zakona o sudovima, po žalbi podnositeljke zahteva odlučivalo je Odeljenje za upravne sporove Apelacionog suda; što se tiče nadležnosti suda u ovom slučaju Apelacioni sud utvrdio je sledeće:

“Apelacioni sud je nadležan u ovoj pravnoj stvari na osnovu člana 39. Zakona o sudovima br. 03/L-199, kojim je propisano: „Svi predmeti, koji su na dan 31. decembra 2012. godine drugostepeni predmeti Vrhovnog suda, Okružnog suda ili Visokog suda za prekršaje, i koji nisu zaključeni konačnim odlukama, od 1. januara 2013. godine se tretiraju kao predmeti Apelacionog suda.“
17. Dana 24. jula 2014. godine, Odeljenje za upravne sporove Apelacionog suda je odbilo [presudom AA. br. 59/2014] žalbu podnositeljke zahteva kao neosnovanu i potvrdilo presudu [A. br. 607/2008] Vrhovnog suda.
18. Dana 14. oktobra 2014. godine, podnositeljka zahteva je podnela zahtev za ponovnim vanrednim razmatranjem presude Apelacionog suda i Vrhovnog suda.
19. Dana 14. januara 2015. godine, Vrhovni sud je [rešenjem ARJ. br. 31/2014] odbio zahtev podnositeljke za ponovnim vanrednim razmatranjem presude Apelacionog suda [AA. br. 59/2014] i presude [A. br. 607/2008] Vrhovnog suda kao nevažeći, jer je podnet izvan zakonom predviđenog roka.

Relevantne zakonske odredbe koje se tiču zakona o sudovima

ZAKON O SUDOVIMA BR. 03 L-199

Član 39

Rešavanje nerešenih predmeta

1. Svi predmeti, koji su na dan 31. decembra 2012. godine, drugostepeni predmeti Vrhovnog suda, Okružnog suda ili Visokog suda za prekršaje, i koji nisu zaključeni konačnim odlukama, od 1. januara 2013.godine, se tretiraju kao predmeti Apelacionog suda.

2. Svi predmeti, koji su na dan 31. decembra 2012. godine, prvostepeni predmeti Vrhovnog suda, Okružnog suda, Okružnog Privrednog suda,

Opštinskog suda ili Opštinskih sudova za prekršaje, i koji nisu zaključeni konačnim odlukama, od 1. januara 2013.godine, se tretiraju kao predmeti Osnovnog suda koji ima odgovarajuću teritorijalnu nadležnost.

Zakon je stupio na snagu 01. januara 2011. godine.

Navodi podnosioca

20. Podnositeljka zahteva tvrdi da:

“nižestepeni sud, u ovom slučaju Apelacioni sud nikako ne može da odlučuje po žalbi izjavljenoj protiv presude Vrhovnog suda, dakle višestepenog suda.”

21. Podnositeljka zahteva, dalje, tvrdi da je:

“u konkretnom slučaju za odlučivanje o žalbi izjavljenoj protiv presude Vrhovnog suda Kosova, A.br. 607/2008, od 31.10.2012. godine, nadležan isključivo Vrhovni sud Kosova.”

22. Podnositeljka zahteva traži od Suda:

“Da o ovoj stvari u drugom stepenu odluči Vrhovni sud Kosova, kao nadležni sud u ovom slučaju, ili da u najboljem slučaju, ako budu poništene obe navedene presude, odnosno presuda Apelacionog suda i ona Vrhovnog suda Kosova, o ovome odluči nadležni sud po zakonu.”

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

24. U tom smislu, Sud se poziva na član 113 1. i 7. Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

“7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

25. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

26. Sud, u nastavku, uzima u obzir pravilo 36 (2) b) Poslovnika, koje propisuje:

“(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava”.

27. Sud primećuje da se podnositeljka zahteva žali na činjenicu da je po žalbi na presudu Vrhovnog suda odlučivao Apelacioni sud, te je na osnovu toga njoj prekršeno pravo zagarrantovano članom 102.3 [Opšta načela sudskog sistema].
28. U tom smislu, Sud primećuje da je Apelacioni sud do detalja obrazložio pitanje nadležnosti u ovom slučaju, citirajući zakon o sudovima BR. 03 L-199 na osnovu kojeg je Apelacioni sud imao nadležnost za odlučivanje u konkretnoj pravnoj stvari; stoga, Apelacioni sud je obrazložio svoje odluke i argumentovao svaku tvrdnju podnositeljke zahteva u pogledu odbijanja njene žalbe.
29. Sud, takođe, primećuje da je Vrhovni sud odbio zahtev podnositeljke za ponovnim vanrednim razmatranjem presude kao nedozvoljeni, jer je podnet izvan zakonom predviđenog roka.
30. Sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu na odluke donete od strane Vrhovnog suda. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci redovnih sudova bili pravičan u celini, uključujući i način na koji su dokazi uzeti (vidi slučaj: *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. godine).
31. U ovom slučaju, Sud ne nalazi da su relevantni postupci pred Vrhovnim i Apelacionim sudom na bilo koji način bili nepravedni ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).
32. Dakle, Sud primećuje da podnositeljka zahteva nije potkrepila svoju tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružila dokaze, koji ukazuju na to kako su i zašto njena prava i slobode, zaštićene Ustavom, povređene osporenom odlukom.
33. Sud zaključuje da je zahtev podnositeljke zahteva očigledno neosnovan, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) (b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 28. januara 2016. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi